

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **COFIDIS, a.s.**, so sídlom v Bratislave, Suché mýto 1, IČO: 36 816 337, zastúpenej advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vlárská 32, proti žalovaným **1/ Š.**, bývajúcemu v G., **2/ R.**, bývajúcej v G., **o zaplatenie 1.437,23 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 12 C 14/2012, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. februára 2013 sp. zn. 2 Co 188/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava rozsudkom z 21. marca 2012, č.k. 12 C 14/2012-79 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyňi sumu 729,55 € v mesačných splátkach po 20 €, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, až do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok, v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil po právnej stránke ustanoveniami § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ,“) a § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa,“). Dospel k záveru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy a preto je potrebné aplikovať na tento zmluvný vzťah spotrebiteľsko-právnu ochranu podľa príslušných ustanovení OZ a zákona o ochrane spotrebiteľa. Mal za to, že žalobkyňa sa dôvodne domáhala zaplatenia sumy 729,55 € titulom splatenia poskytnutého revolvingového úveru a preto žalobe v tejto časti vyhovel. Vo zvyšku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú pre neprijateľnosť zmluvnej

podmienky, obsahom ktorej bol neprimerane vysoký úrok z poskytnutého revolvingového úveru. Súd považoval túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú pre rozpor s dobrými mravmi a preto posúdil uzatvorenú úverovú zmluvu v tejto časti ako absolútne neplatnú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko miera úspechu a neúspechu oboch sporových strán bola takmer vyrovnaná.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 21. februára 2013, sp. zn. 2 Co 188/2012 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd skonštatoval, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne naň aplikoval príslušné zákonné ustanovenia. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku a odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodné, pretože sa nimi už súd prvého stupňa náležitým spôsobom vysporiadal. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko si úspešní žalovaní žiadne trovy neuplatnili.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla v celom rozsahu žalobkyňa dovolaním, v ktorom navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania žalobkyňa odôvodnila ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Dovolateľka namietala, že súdy oboch stupňov vec nesprávne právne posúdili, čím porušili jej ústavou garantované právo na súdnu ochranu. Oba súdy založili svoje rozhodnutia o zamietnutí žaloby na posúdení zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi ako zmluvy spotrebiteľskej. Súdy oboch stupňov urobili tiež nesprávny právny záver, keď poskytnutý úver vyhodnotili ako bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru dovolateľky vo veci ide o tzv. absolútny obchod spravujúci sa ustanoveniami obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Ďalej dovolateľka namietala, že žalovaní boli dostatočne upozornení na nevyhnutnosť preštudovania si tak zmluvy o úvere ako aj jej neoddeliteľných súčastí a preto boli oboznámení s povinnosťou platiť úroky za poskytnutie úveru. Dovolateľka mala za to, že zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa a preto sú žalovaní povinní zaplatiť celkové náklady spojené s poskytnutým úverom a teda aj úroky.

Žalovaní sa k dovolaniu žalobkyne vyjadrili podaním, v ktorom sa plne stotožnili s rozsudkom súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie žalobkyne smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v jeho zamietajúcej časti.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovoláním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), ani rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd vyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Napadnutý rozsudok nie je ani rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 3 O.s.p.

V ustanovení § 238 ods. 5 O.s.p., ktoré má vo vzťahu k jeho predchádzajúcim odsekom 1 až 3 povahu špeciálnej úpravy a obsahuje výnimku z nich, je vyjadrený zámer zákona, aby určité rozhodnutia neboli v dovolacom konaní prejednávané. Podľa prvej vety

§ 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné proti rozsudkom vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Podľa poslednej vety citovaného ustanovenia na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. V prípadoch, na ktoré dopadá § 238 ods. 5 O.s.p. je zo zákona vylúčená prípustnosť dovolania, i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Výška minimálnej mzdy v čase podania návrhu (13. januára 2012) bola 327,20 € (podľa § 1 písm. a/ nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 343/2011 Z.z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení (707,68 €) neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy.

Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaní napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolaateľka procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdila a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Dovolanie teda v zmysle týchto ustanovení nie je prípustné.

Žalobkyňa svoje dovolanie odôvodnila aj tým, že v konaní došlo k inej vade konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V dovolaní však neuviedla čo konkrétne považuje za inú vadu konania a nie je to zrejmé ani z celého obsahu tohto dovolania. Žalobkyňa v dovolaní namieta, že rozhodnutia oboch súdov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci, uvedené však predstavuje iný dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolateľkou tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Žalobkyňa v dovolaní ďalej namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu (i rozsudok súdu prvého stupňa) spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobkyňou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil

správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však žalovaným žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. marca 2014

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová